

A Fővárosi Ítéltábla a D & G Dobos Gerlai és Társa Ügyvédi Iroda által képviselt felperesnek a Zsédely Ügyvédi Iroda által képviselt alperes ellen fuvardíj megfizetése iránt indított perében a Budapest Környéki Törvényszék 2012. október 9. napján kelt 1.G.40.332/2011/9. számú ítélete ellen a felperes által benyújtott fellebbezés folytán indult másodfokú eljárásban meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezéssel támadott rendelkezését részben megváltoztatja és kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 87.108,- (Nyolcvanhétezer-egyszáznyolc) Ft-ot, ennek 2008. december 15. napjától 2013. június 30. napjáig, a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat hét százalékkal növelt összegét, 2013. július 1. napjától a kifizetésig a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamat nyolc százalékponttal növelt értékét; az ezt meghaladó keresetet elutasító rendelkezést helybenhagyja.

Megállapítja, hogy a peres felek az első- és másodfokú eljárásban felmerült költségeiket maguk viselik.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint az alperes fuvarmegbízást adott a felperes részére G... felrakóhellyel 2008. november 21-i felrakási időponttal D. E. S. címzett részére. Az alperes a fuvarmegbízásban biztosítás kötését is kérte. A felperes 2008. november 18-án az alperes ajánlatát elfogadta, így a felek 250,- euró + áfa fuvardíjban, biztosítási díj + áfában állapodtak meg. Az áru a címzethez sérülten érkezett meg. A felperes 2008. december 4-én állította ki a 00004783/2008. számú számláját 272.495,- Ft 2008. december 14-i határidővel történő megfizetéséről. A számlában 250,- euró nemzetközi fuvardíjként került feltüntetésre 79.908- Ft értékben, 420,- euró kiszállás címén 134.245,- Ft értékben, 160,- euró raktározási költség címén 51.142,- Ft értékben és 7.200,- Ft biztosítási díjként. Az alperes a fenti számlából semmit nem fizetett a felperes részére.

A felperes az elsőfokú bíróságra 2011. május 30-án benyújtott, majd módosított keresetében az alperest 272.495,- Ft, ennek 2008. december 15-től a kifizetésig a Ptk. 301/A. § (2) bekezdése szerinti késedelmi kamata és perköltség megfizetésére kérte kötelezni. Keresete jogcímeiként a fuvardíjat és a Ptk. 499. §-át jelölte meg.

Előadta, hogy a nemzetközi fuvarozás során az áru szállítás közben megsérült, ugyanakkor a megállapodás részét képezte a szállítmány biztosítás is. Az áru kiszállítását egy külföldi társaság megkezdte, majd egy másik fuvarozó vitte el azt a címzetthez, aki nem vette át, mivel az sérülten érkezett. Ezt követően a kiszállítást végző társaság az árut a saját raktárába szállította, majd ezután került sor a címzettnél lerakásra darus kocsival. A külföldi fuvarozó felé 735,- eurót számlázott le, amiben benne van a 250,- euró szállítási díj, 150,- euró raktározási díj és 380,- euró kiszállítási díj is. Előadta, hogy a felperestől fuvardíjat, illetve az indokolt és a szükséges költségek megtérítését kéri, az ajánlatában egyébként közölte a fuvardíjat és a biztosítási díjat is, amely ajánlatot elfogadott az alperes a megbízásban. A fuvardíjon felül keletkezett darus kiszállítás és rakodás költsége amiatt keletkezett, mert az alperes nem nyújtott kellő információt a címzettnak a felperessel létrejött megállapodás tartalmáról. Hivatkozott továbbá arra, hogy nem felelős azért, mert az alperes a biztosítás körében a kárát nem tudta érvényesíteni.

Az alperes az ellenkérelmében a felperes keresetének az elutasítását és perköltségben történő marasztalását kérte.

Előadta, hogy a tolóajtó a fuvarozás során megsérült, amit a felperes sem vitatott, ezért a címzett először nem vette át, majd azt később 50 %-os árleszállítást érvényesítve vette át. Ezeket a tényeket a felperesnek a 2008. december 17-én küldött kárbejelentés is tartalmazza. Kizárólag a fuvardíjra és a biztosítási díjra vonatkozott a felperes árajánlata, ezt meghaladóan a felperes nem tudta bizonyítani, hogy a további költségekben megállapodtak. A svédországi raktározási díj nem lehet megalapozott, mivel arra a fuvarozó hibás teljesítése miatt került sor. Ezen túlmenően a felperes késedelmeskedett a kárigény bejelentésével kapcsolatban. A biztosító helytállásától függetlenül azonban álláspontja szerint a felperes mint fuvarozó felelőssége a Ptk. 501. §-a alapján fennáll.

A Budapest Környéki Törvényszék a 2012. október 9. napján kelt 1.G.40.332/2011/9. számú ítéletében a felperes keresetét elutasította. Kötelezte a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 17.300,- Ft perköltséget.

Határozata indokolásában rögzítette, hogy a felek nemzetközi árufuvarozási szerződést kötöttek. A felek által csatolt iratokból megállapította azt is, hogy a felek a perbeli fuvarozás vonatkozásában 250,- euró fuvardíjban, illetőleg a biztosítási költségekben állapodtak meg. Osztotta az alperes azon álláspontját, hogy a felek között kölcsönösen egybehangzó akaratnyilvánítás nem történt arra vonatkozóan, hogy az alperes köteles megfizetni a felperes részére a fuvardíjon felül felmerülő további költségeket. Ettől függetlenül a fuvarozó megállapodás hiányában is követelheti a fuvarozásra szükséges és hasznosan fordított költségeinek a megtérítését, ezért ennek igazolására a felperest felhívta bizonyítékai általa megjelölt határidőben történő előterjesztésére, egyúttal figyelmeztetve a Pp. 141. §

(2) és (6) bekezdéseiben foglaltakra is.

Az elsőfokú bíróság a felperes által csatolt iratokkal a felperes tényelőadását nem látta igazoltnak. A felperes a perbeli fuvarszerződés teljesítését igazoló nemzetközi fuvarlevelet sem csatolta. Önmagában a felperes által benyújtott angol nyelvű számla nem alkalmas annak alátámasztására, hogy a S... cég mely tevékenységet végezte a perbeli fuvarozási szerződésen belül, továbbá önmagában az angol nyelvű e-mail sem igazolja a S... cég részletes tevékenységét. A teljesítéssel összefüggésben keletkezett fuvarlevéllel, illetőleg a raktározással kapcsolatban is rendelkezésre kell állni egyéb részletes iratoknak, melyek a szükséges költségek felmerülését és azok összegszerűségét igazolják. A felperes által csatolt két irat azonban ezek alátámasztására nem alkalmas, nem igazolja egyértelműen a perbeli fuvarszerződés felperes által állított módon történő teljesítését. A fentiekén túl a rendelkezésre álló adatok alapján az sem állapítható meg, hogy a felperes költségei valóban felmerültek-e, így azok kifizetésre kerültek-e a részéről. Mindezekre tekintettel a felperes keresetét elutasította, mivel azt bizonyítatlannak találta.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes nyújtott be fellebbezést, amelyben elsődlegesen kérte annak megváltoztatásával - a kereseti kérelmének megfelelően - az alperes marasztalását; másodlagosan az elsőfokú bíróság ítéletének a hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróságnak újabb eljárásra és újabb határozat hozatalára történő utasítását.

Előadta, hogy a 2011. május 26-án kelt módosított keresetéhez csatolta a 00004783/2008. számú számlát, amelyben négy tétel szerepelt. A nemzetközi fuvardíjjal kapcsolatban csatolta a felek közötti árajánlatot, a közúti export fuvarozási megbízás nevű iratot, mely bizonyítja, hogy a felek között létrejött a megállapodás a nemzetközi fuvardíj tekintetében. A szerződés létrejöttének bizonyítása mellett a szerződés teljesítését is igazolta. Ezzel kapcsolatban hivatkozott arra, hogy a nemzetközi fuvarlevél csatolására az elsőfokú bíróság nem hívta fel, azt egyébként azért nem csatolta, mert a fuvarszerződés teljesítése a felek között nem volt vitás. Fellebbezésének mellékleteként csatolta a nemzetközi fuvarlevelet. A biztosítási díjjal kapcsolatban hivatkozott ugyancsak a felek megállapodására, amelyben az alperes kérte, hogy a felperes biztosítást is kössön, ennek megfelelően a szállítmány biztosítást megkötötte. A 2012. május 25-én tartott tárgyaláson az elsőfokú bíróság a kiszállítás és a raktározás költségeinek bizonyítására hívta fel, a fuvardíj és a biztosítási díj további bizonyítására nem, amiből azt a következtetést vonta le, hogy ez utóbbi két tételt az elsőfokú bíróság elfogadta. A 2012. május 25-én tartott tárgyalásról készült jegyzőkönyv nem került részére kézbesítésre, a szóban elhangzott felhívásnak - álláspontja szerint - maradéktalanul eleget tett.

A kiszállítási és raktározási költségekkel kapcsolatban hivatkozott a 2012. június 21-én kelt beadványában előadottakra, amely szerint ezen költségek felmerülésének az volt az oka, hogy a címzett nem vette át az árut, mivel az sérült volt, és az alperes korábban nem tájékoztatta a címzettet a felperessel létrejött fizetési megállapodásról, illetve a biztosítás vonatkozó szabályairól, aminek értelmében egyrészt az alperes kárigénye a felperes számlájának ki nem egyenlítésével nem kompenzálható, másrészt a biztosítás érvényesítése érdekében minden lényeges

körülmény azonnali dokumentálása szükséges. Mindezek miatt a külföldi társaságnak az árut a saját raktárába kellett szállítania, majd darus kocsival kiszállítania és leraknia a címzettnél. Ezen beadványa mellékleteként megküldött számla kiállításával és annak megfizetésével a költségeket igazolta. Ezen túlmenően az a tény, hogy angol nyelvű számlát és e-mailt csatolt be előadása bizonyítására, illetőleg a teljesítés igazolására két iratot nyújtott be, nem jelenti azt, hogy e bizonyítékok ne lennének alkalmasak a tény előadásának igazolására. Amennyiben ezeket mégsem fogadta el az elsőfokú bíróság bizonyítékként, úgy a Pp. 3. § (3) bekezdése alapján rövid határidő mellett fel kellett volna hívnia az angol nyelvű iratok fordításának becsatolására, vagy a költségek felmerülésének, illetve kifizetésének további bizonyítására, amely a per befejezését sem akadályozta volna meg. Fellebbezéséhez csatolta a banki átutalást, amellyel a S... Global Logistics AB számlájának kiegyenlítését kívánta igazolni.

Mindezekre tekintettel álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást nem megfelelően folytatta le, a per eldöntéséhez szükséges tényeket nem állapította meg kellő alapossággal.

Ezen túlmenően az elsőfokú bíróság nem értékelte a 2012. február 20-án kelt beadványában becsatolt fizetési megállapodásban foglaltakat. Ezen megállapodás alapján egyértelmű, hogy az elsőfokú bíróságnak a felperes kereseti kérelmének helyt kellett volna adnia, mivel az alperes az esetleges igényét egyéb törvényes úton érvényesítheti.

Az alperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását és perköltségben történő marasztalását kérte.

Előadta, hogy a felperes a fellebbezésében nem jelölte meg azokat a jogszabályokat, amely a megváltoztatás, illetve a hatályon kívül helyezés indokaként szolgálna.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, a szükséges bizonyítást felvette és a Pp. 206. §-ának megfelelően értékelte a rendelkezésre álló bizonyítékokat, abból helyes következtetést vont le.

Az elsőfokú bíróság a Pp. 3. § (3) bekezdésében foglalt kötelezettségének eleget téve kiiktatta a feleket a bizonyítandó tényekről és a bizonyítási teherről, felhívta a felperest a bizonyítási indítványainak, bizonyítékainak előterjesztésére, figyelmeztetve egyúttal a Pp. 141. § (2) és (6) bekezdéseiben írt jogkövetkezményekre is. A 2012. május 25-i tárgyalási jegyzőkönyv nem konkrétan meghatározott bizonyítékok csatolására hívta fel a felperest, hanem a per uraként az általa előterjesztett fuvarozási költségek megfelelő igazolására. Ezt követően a felperes által benyújtott angol nyelvű számla és angol nyelvű e-mail nem felel meg a Pp. 6. § (1) bekezdésében foglaltaknak.

A Pp. 235. § (1) bekezdése alapján a fellebbezéséhez csatolt nemzetközi fuvarlevél és banki igazolás figyelembevételére a másodfokú eljárásban nincs lehetőség.

Az a tény, hogy az árut a felperes csak később tudta leszállítani és ebből eredően további költségek merültek fel, a felperes terhére esik, ezek nem minősülhetnek indokolt, szükséges költségeknek, amelyeket az alperesnek kellett volna viselnie.

Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a tárgyalás berekesztéséig a felperes által rendelkezésre bocsátott okiratok alapján a fuvarozási költségek nem

kerültek megfelelően igazolásra. Nincs bizonyíték arra, hogy a raktározási tevékenységet valóban a sérült áruval összefüggésben végezte a S... Global Logistics AB. Nincs arra vonatkozó bizonyíték sem, ami a raktározás valóságát bizonyította volna. Önmagában egy olyan számla becsatolása, amely mögött egy fénymásolt e-mail egy kimutatást közöl, nem bizonyítja kétséget kizáróan, hogy ezen fuvarozási költségek a perbeli fuvarozással összefüggésben keletkeztek és indokolt költségként merültek volna fel. Megjegyezte, hogy a fellebbezéshez csatolt nemzetközi fuvarlevél adatai alapján sem lehet kétséget kizáróan megállapítani, hogy az árut ténylegesen mikor szolgáltatták ki a címzettnek.

A felperes fellebbezése részben alapos.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (3) bekezdése alapján a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között bírálta felül, így nem vizsgálta a felperesnek az elsőfokú eljárásban az ügyvédi munkadíj részeként megjelölt 37.500,- Ft + áfa, a felszámolási eljárás kapcsán érvényesíteni kívánt ügyvédi munkadíj elutasítására vonatkozó rendelkezést.

Az elsőfokú bíróság a tényállást a kereset elbírálásához szükséges mértékben feltárta, ugyanakkor megalapozatlanul utasította el teljes terjedelmében a felperes keresetét.

A felperes kereseti követelése négy részből állt, a nemzetközi fuvardíjból, a biztosítási díjból, a kiszállítási költségéből és a raktározási költségéből.

Az elsőfokú bíróság indokolása a fuvardíj és a biztosítási költség vonatkozásában ellentmondásos, mivel a 3. oldalon azt rögzítette, hogy a becsatolt iratokból azt állapította meg, hogy a felek a fuvarozással kapcsolatban 250,- euró összegű fuvardíjban és biztosítási költségben állapodtak meg. Ugyanakkor a felperes keresetének ezen részeit az ítéletében a 3. oldal végén és a 4. oldal elején ugyancsak bizonyítatlanság miatt utasította el.

Ezzel kapcsolatban a felperes a fellebbezésében helyesen hivatkozott arra, hogy az alperes által 2008. november 18-án kelt írásbeli közúti exportfuvarozási megbízással, ennek ugyanezen a napon történő visszaigazolásával, továbbá a 2008. november 21-én megkötött szállítmánybiztosítással, annak a ... Biztosító Zrt. általi igazolásával egyértelműen bizonyította a fuvarozási szerződés megkötését, a fuvardíjra és a biztosítási díjra is kiterjedően.

A felperes által kiszállítási és raktározási költségként felmerült indokolt és szükséges költség Ptk. 499. §-a alapján történő megtérítéseivel kapcsolatban az elsőfokú bíróság a 2012. május 25-én tartott tárgyaláson a Pp. 3. § (3) bekezdése alapján tájékoztatta a feleket a bizonyítandó tényekről, konkrétan arról, hogy jelen ügyben bizonyítandó tény a felperes indokolt és szükséges költségei, e körben a felperesen van a bizonyítási teher. Ezt követően a felperes jogi képviselője határidőt kért a kiszállítási és raktározási költség igazolására, a bizonyítékai előterjesztésére. Az elsőfokú bíróság azzal halasztotta új határrnapra a tárgyalást, hogy felhívta a felperest, hogy a megjelölt bizonyítandó tényekre vonatkozó bizonyítási indítványait,

bizonyítékait terjessze a bíróság elé 45 nap alatt, az alperessel közvetlenül közlendően. Egyúttal figyelmeztette a Pp. 141. § (2) és (6) bekezdéseiben foglaltakra is.

A felperes 8. sorszámú előkészítő iratának mellékleteként csatolta a 2008. november 18-án kelt visszaigazolást, továbbá a 2008. december 3-án angol nyelven kiállított számlát 735,- euróról, a 2008. december 30-i angol nyelvű e-mailt és a 2008. december 5-én kelt az alperesnek küldött, jelen perben a felperes által érvényesített díjakra vonatkozó kimutatást, összesen 272.495,- Ft összegről. Ezen két tétellel kapcsolatban az elsőfokú bíróság helyesen utasította el a felperes keresetét, mivel a felhívásra becsatolt okiratok nem alkalmasak annak bizonyítására - az alperes vitatásával szemben -, hogy ezek a költségek mint indokolt és szükséges költségek valóban felmerültek-e a felperesnél és azok kifizetésre kerültek-e általa.

Az alperes helyesen hivatkozott arra, hogy a felperes fellebbezéséhez csatolt nemzetközi fuvarlevél és a 735,- euró átutalására vonatkozó intézkedés a Pp. 235. § (1) bekezdésének korlátozó rendelkezése miatt a másodfokú eljárásban már nem vehető figyelembe. Amennyiben a másodfokú eljárásban azokat figyelembe lehetne venni, akkor sem alkalmasak annak bizonyítására, hogy indokolt és szükséges költségként merült fel a felperes által érvényesített 185.387,- Ft. A nemzetközi fuvarlevél becsatolására a perbeli jogvita elbírálása szempontjából nincs szükség, mivel a peres felek között nem volt vitás a fuvarfeladat teljesítése. Az átutalási megbízás önmagában nem igazolja azt, hogy ez az összeg a felperes részéről ténylegesen átutalásra került-e és, hogy a perbeli fuvarfeladat teljesítése során került az kifizetésre a felperes által, továbbá az sem, hogy azt indokolt és szükséges költségként fizette ki a felperes.

A 2007. november 15-én a peres felek által aláírt fizetési megállapodás értékelését helyesen mellőzte az elsőfokú bíróság, mivel az a peres felek közötti elszámolást rögzíti, továbbá kártérítési igényt az alperes a felperessel szemben jelen perben semmilyen módon nem érvényesített, a fizetési megállapodás ezt befolyásolta volna.

A fentiekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján részben - a rendelkező részben foglaltak szerint - megváltoztatta.

A felperes mind az elsőfokú, mind a másodfokú eljárásban egyharmad részben lett pernyertes és kétharmad részben lett peresztes, ugyanakkor a felperes mindkét fokú eljárásra vonatkozóan, összesen 38.200,- Ft eljárási illetéket rótt le illetékbélyegben. A részleges pernyertességre és peresztesességre figyelemmel az alperesnek a felperestől bruttó 12.700,- Ft első- és másodfokú rész ügyvédi munkadíj, a felperesnek az alperestől 12.700,- Ft első- és másodfokú részilleték megfizetése járna, ezért a Pp. 239. §-a alapján alkalmazandó Pp. 81. § (1) bekezdése szerint a másodfokú bíróság úgy határozott, hogy a peres felek viselik az első- és másodfokú eljárásban felmerült költségeiket.

Budapest, 2013. év szeptember hó 26. napján

. Mika Ágnes s.k.
a tanács elnöke

. Kurucz Zsuzsanna s.k.
előadó bíró

Dr. Gáspár Mónika s.k.
bíró

A kiadmány hiteléül:

bírószági tisztviselő